

BIBLIOTEKA

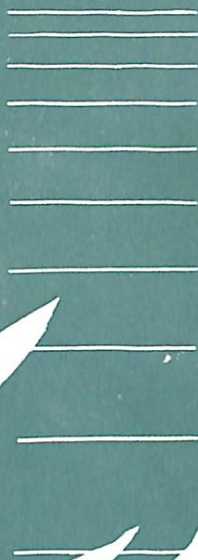
BH-1

P24

NDOC PAPLEKA

*Gjethnaja
në trup*

POEZI

8SH-1
P24

Ndoc
Papleka

SEVIM ALBANA

Kopertina
SAPO MARKO

Recenzues
Ismail Beshimi
Ymer Cizaku

Gjethnaja në trup

POEZI

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

GJETHNAJA NË TRUP

Plepa,
Ma jepni atë erë
Që s'e lë të qetë asnjë çast
Gjethnajën tuaj.

O plepa,
Ma jepni gjethnajën tuaj
Ta kem brenda në trup!

BISEDE IMAGJINARE ME NJË PUNËTOR

Të shoh tek kalon pranë vitrinës me libra poetikë,
Pa u ndalur, pa e kthyer kokën.
Tek ajo vitrinë është edhe libri im
Që ndoshta kurrë s' do ta marrësh në dorë.
Kjo gjë më brengos, por ti nuk ke faj.
E di: fajtor është tjetërkush.
Fajtor është ai që përdori pa kursim fjalët
Zjarr, flakë, flakadan, vullkan e prush
Në vargje që s' të bëjnë as të qash, as të qeshësh.
Që s' të dhanë asnjë pikë ngrohtësi:
Këto vargje të ftohta të ftohën me poetët
Dhe poezinë e larguan nga ti. . .
Fundja, për librin tim mendo ç'të duash,
Në daç blije, në daç lëre ta zverdhë dielli,
Veç mos më krahaso kurrsesi me një nëpunës
Që e merr rrogën duke nxjerrë disa herë në ditë
Stilografën nga xhepi.
Pa shihmi duart njëherë:
Vërtet janë të bardha e të buta,
Por kam një kallo si xhungë në gishtin e mesit,
Që s' bie më poshtë nga kallot e tua.
Më beso, nuk është e lehtë të rrish në karrige
Pa lëvizur 5-6 orë nga vendi,
Kur në kryqe të shpon një thikë
Dhe sytë të mjegullohen, të djegin. . .

Këto fjalë mund të të duken si një apologji,
Mund t'i marrësh edhe si vetëlavdërim:
Sidoqoftë, mos mendo se mund të bëjë poezia pa ty
Dhe ti pa poezinë.

DIELLI HYN E DEL NËPËR SYRIN TIM

Dielli hyn e del nëpër syrin tim

Si një kyç i ndritshëm,

Hap dyert e ditëve,

mbyll dyert e netëve.

Më sjell trishtimin e butë të një muzgu me shi,

Gjallërinë e pafre të një mëngjesi me diell,

Që më duket si mëngjesi i parë i botës.

I çel pemët

për të më kënaçur me ngjyrat e tyre.

I rrezon lulet për të rritur kokrrat.

Ma bie lotin në cep të qerovikut.

Ma lë brengën në shteg të ballit.

Befas m'i mbush pëllëmbët me flutura

Dhe buzët me luleshqerra livadhi.

Ma vë përballë njeriun e lig

që ta shoh si rrokulliset,

Ma nxjerr përpara njeriun fisnik

që t'i shkel nëpër gjurmë.

Lëshon erën të m'i rrëmbejë fjalët pa peshë,

Më pëshpërit në ëndërr një mendim të bukur

Që e rigjej i ngazëllyer të nesërmen.

Merr përkrahu një vajzë me sy të kulluar,

Ecën rrugëve ku eci unë

për të ma habitur zemrën...

Dielli hyn e del nëpër syrin tim

Si një kyç i ndritshëm,

Më zbulon përditë të papriturat e jetës.

LISI NË KODËR

Atë lis në kodër

E ke pasur mësuesin e parë në jetë
Dhe mësimi i parë që të ka dhënë,
Ka qenë: Qëndresa.

Sa herë që sëpatat e plagosën,
I mbylli plagët me lëvore të re
Dhe mësimi i dytë që të ka dhënë,
Ka qenë: Qëndresa.

E zhuriti rrufeja mizore,
Nga trungu shpërthyen bisqe të gjelbra
Dhe mësimi i tretë që të ka dhënë,
Ka qenë: Qëndresa.

Degët e tij u mbushën prapë me zogj,
Ata kënduan vetëm për jetën
Dhe mësimi i katërt që të ka dhënë,
Ka qenë: Qëndresa...

Në të gjitha librat që ke hapur,
Ai lis është shfaqur para teje.

Gjithçka që ke mësuar, ka pasur në thelb
Urtësinë e tij: Qëndresën:

Ai lis në kodër
Të ka mbirë në zemër.
Ai lis në kodër
Shushurin brenda teje.

VEGIM FËMIJËRIE

Shkova pas karvanit të reve.

Ishin vasha të veshura me të bardha,
Me kezë dielli mbi flokë.

Aq i kaltër ishte qielli,
Sa të vinte keq ta shikoje,
Se mos ia ndotje kaltërinë.

Aq i kulluar ishte ajri,
Sa kishe frikë mos e përdhosje
Me hukamën tënde.

Aq e pafund ishte jeta,
Sa ngjante me një ëndërr...

Shkova pas karvanit të reve.

LIBRAT E NJË MËSUESI

I kam disa libra me cepa të kthyer,
Me fletë që kanë nisur të zverdhen,
Të mbushur me gjurmë gishtash, me shënime...
Ata janë librat e mi më të dashur:
Kudo kanë ardhur më mua,
Kemi ndarë së bashku kubaturën e ajrit
Në kthina të ngushta,
Kemi ndarë lagështirën e dimrit,
Dritën e zbehtë të llambës me vajguri.

I marr në dorë këta libra me cepa të kthyer:
Nëpër ta kanë mbetur letra me shkrim të huaj,
Adresa që nuk i duhen më asnjëri,
Vjollca të thara që vite më parë
i ka vënë për mua dikush.
Në fletët e tyre kanë lënë njolla boje
Duart e nxënësve të mi,
Fëmijë punëtorësh e bujqish,
Që ëndërronin të bëheshin poetë të njohur...

Pranë këtyre librave me cepa të kthyer,
Ka libra që i kam lexuar vetëm një herë,
Ose thjesht mund t'i kem shfletuar:
Fletët e tyre janë të pastra, pa asnjë cen.